

គណៈកម្មាធិការព្រំដែនកម្ពុជា
 សមាគម មិនជាប់ពាក់ព័ន្ធ នឹង គណៈបក្ស នយោបាយ
Comité des Frontières du Cambodge (C F C) **Cambodia's Border Committee (C B C)**
 ASSOCIATION NON APPARENTÉE AU PARTI POLITIQUE ASSOCIATION UNAFFILIATED TO A POLITICAL PARTY

សេចក្តីថ្លែងការណ៍
អំពី ការផ្ទេរ មាត្រដ្ឋាន នៃដែនទឹកមិសាស្ត្រ នៃប្រទេសកម្ពុជា

លោកនាយករដ្ឋមន្ត្រីខ្មែរ ហ៊ុន សែន ក្រោយជំនួប កាលពីថ្ងៃទី២៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៦ ជាមួយ នាយករដ្ឋមន្ត្រីវៀតណាម លោក ង្វៀង ស៊ីន ភៀក (Nguyen Xuan Phuc) នៅខេត្តសៀមរាប (កម្ពុជា) នោះ បានថ្លែងថា គួរភាគីទាំងពីរ បានសំរេចសុំជំនួយ ពីប្រទេសបារាំង ដើម្បីធ្វើការផ្ទេរ មាត្រដ្ឋាន នៃដែនទឹកមិសាស្ត្រ នៃប្រទេសកម្ពុជា ពីខ្នាត១/១០០០០០ នៃប្រព័ន្ធនៃប្រទេស "បោន" (BONNE) ទៅជាដែនទឹក ខ្នាត១/៥០០០០ នៃប្រព័ន្ធនៃប្រទេស "យូធីអឹម"(UTM)វិញ ដើម្បីដោះស្រាយនូវចំណុចវិវាទខ្លះៗ នៃព្រំដែនរវាង ប្រទេសទាំងពីរ។

ក្នុងរឿងដោះស្រាយអង្វែង រវាងប្រទេសទាំងពីរ អំពីការកំណត់ព្រំដែនជាថ្មី សេចក្តីសំរេចចុង ក្រោយនេះ ក៏បានចោទជាសេចក្តីសង្កេត និងសំនួរជាច្រើនថែមទៀត ដូចតទៅ។

ការផ្ទេរប្រព័ន្ធ និងមាត្រដ្ឋាន ពីមួយទៅមួយថ្មីទៀត នៃដែនទឹកមិសាស្ត្រ គឺជា វិធីបច្ចេកទេស បន្ទាប់បន្សំមួយ ដែលគេអាចធ្វើបាន នៅគ្រប់ពេលវេលាទាំងអស់ ដោយមានភាពលំអៀងខ្លះៗ ដែល គេអាចកែតម្រូវបាន ជាបន្ទាប់មកទៀត។ ប៉ុន្តែសំនួរសំខាន់បំផុត ដែលគេចង់ដឹង ចំពោះករណីរបស់ ខ្មែរយើង គឺថា តើដែនទឹកមួយណានៃប្រទេសកម្ពុជា ដែលគេនឹងដាក់ ឲ្យធ្វើការកែប្រែ ដែលគេបាន គ្រោងធ្វើនោះ??។

យើងសូមរំលឹកថា ប្រទេសបារាំង ដែលជាអតីតមហាអំណាចអាណានិគម នៃឥណ្ឌូចិន បន្ទាប់ ពីមាន អនុសញ្ញា កិច្ចព្រមព្រៀង និងអត្ថបទគតិយុត្តផ្សេងៗ បានតាក់តែង និងដាក់ឲ្យអនុម័ត នៅក្នុង អំឡុងពាក់កណ្តាលដើម នៃសតវត្សទី២០ នូវព្រំដែនរដ្ឋ នៃប្រទេសកម្ពុជា ប្រទេសវៀតណាម និង ប្រទេសលាវ ផងដែរ ដោយដែនទឹកមិសាស្ត្រ តាមខ្នាត១/១០០០០០ នៃប្រព័ន្ធបញ្ជាំងនិយាមការ "បោន"តែមួយ ដូចគ្នាទាំងអស់។ ម្យ៉ាងទៀត ដែនទឹកទាំងនោះ ក៏ត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ពីសន្និសិទ្ធក្រុងហ្សឺណែវ ស្តីពីឥណ្ឌូចិន កាលពីខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៥៤ រួចហើយដែរ។ ជាបន្ទាប់មក នៅឆ្នាំ ១៩៦៧ រដ្ឋាភិបាលក្រុងហាណូយ (សាធារណរដ្ឋ ប្រជាធិបតេយ្យ វៀតណាម ឬ "វៀតណាមខាងជើង" និង "រណសិរ្សជាតិ រំដោះវៀតណាមខាងត្បូង" ក៏បានបញ្ជាក់ជាឧទ្យារឹក និងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ថ្វាយ ចំពោះសម្តេចនរោត្តម សីហនុ ជាប្រមុខរដ្ឋកម្ពុជា នូវ"ការគោរពយ៉ាងដាច់ខាត"របស់ខ្លួន ចំពោះ បូរណភាពដែនដី នៃប្រទេសកម្ពុជា "នៅក្នុងព្រំដែនបច្ចុប្បន្ន" គឺថា ព្រំដែន នៃខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៥៤ នៃដែនទឹក តាមប្រព័ន្ធនៃប្រទេស "បោន" ខ្នាត១/១០០០០០ នៃប្រទេសកម្ពុជានោះឯង។ តាមលក្ខណៈប្រក្រតី គឺថា

គ្រប់ដំណោះស្រាយវិវាទ អំពីព្រំដែនរៀតណាមនិងកម្ពុជា ត្រូវតែផ្អែកលើមូលដ្ឋាន និងផ្អែកទាំងស្រុង ជាដាច់ខាត លើផែនទីប្រព័ន្ធហ្វេន "បោន" ខ្នាត១/១០០០០០នេះ ដែលប្រទេសបារាំងអាណានិគម បាន បន្សល់ទុកមកឲ្យ ជាប្រវត្តិសាស្ត្រ សំរាប់ប្រទេសទាំងពីរនេះ រៀងខ្លួនហើយ។

គេត្រូវរំលឹកផងដែរថា ព្រំដែនដីគោក រវាងកម្ពុជានិងរៀតណាម - គឺ"កូសាំងស៊ីនបារាំង" នា សម័យនោះ ត្រូវបានកំណត់ជាក់ស្តែង តាមរយៈការបោះបង្គោលចំនួន១២៤ នាដើមសតវត្សទី២០ ដោយអនុវត្តតាមអនុសញ្ញា បារាំង-ខ្មែរ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៨៧៣។ ព្រំដែននេះសោត (តាម ឯកសារ របស់លោកសារិន ឆាក) ត្រូវបានកំណត់ ដោយគេបានឲ្យប្រៀបជាច្រើនណាស់ទៅហើយ ដល់កូសាំងស៊ីន លើប្រទេសកម្ពុជា និងការបោះបង្គោល បានធ្វើដោយអាជ្ញាធរបារាំង ជាមួយនឹង សហការី របស់គេ ដែលជាជនជាតិអាណ្តាម (យួន)ទាំងអស់។

ក៏ប៉ុន្តែ នៅឆ្នាំ១៩៧៨ សាធារណរដ្ឋ សង្គមនិយម រៀតណាម (សសវ) បានឈ្លានពាន លើ ប្រទេសកម្ពុជា ហើយនៅក្នុងអំឡុងពេល ខ្លួនកាន់កាប់ និងត្រួតត្រាប្រទេសនេះ (១៩៧៩-១៩៩១) ក៏ បានផ្តើមកែប្រែ ក្នុងផលប្រយោជន៍ដ៏ធំរបស់ខ្លួន នូវព្រំដែនរវាងប្រទេសទាំង២ ដោយមានការយល់ ព្រម ពីរបស់ហៅថា"សាធារណរដ្ឋ ប្រជាមានិត កម្ពុជា (សបក)" នៃលោកហ៊ុន សែន ដែលរៀតណាម បានលើកបន្តប នៅក្រុងភ្នំពេញនោះ ជាពិសេសតាមរយៈ "កិច្ចព្រមព្រៀង កំណត់ព្រំដែនរដ្ឋ" ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៨៥។ ក្រៅពីលក្ខណៈមិនស្របច្បាប់ (និងមិនស្មើភាពគ្នា) សន្ធិសញ្ញានេះ បានយោង ទៅលើផែនទីភូមិសាស្ត្រ ពីរបែប ផ្សេងៗគ្នា គឺ : មាន៤០ផ្ទាំងជាផែនទី "បោន" (BONNE) ខ្នាត ១/១០០០០០ និងមាន២៦ផ្ទាំងជាផែនទី"យូធីអឹម"(UTM) ខ្នាត១/៥០០០០០ផង។ ប្រទេសកម្ពុជាពុំដែល បានទទួលស្គាល់ ផែនទី"យូធីអឹម"នេះឡើយ ពីព្រោះវាត្រូវបានតាក់តែងឡើង ដោយកងយោធា អាមេរិក ក្នុងទសវត្ស១៩៦០ ដើម្បីសេចក្តីត្រូវការរបស់គេ ក្នុងសង្គ្រាមរៀតណាម ដោយយក ទិន្នន័យផែនដី របស់រដ្ឋាភិបាលក្រុងសៃហ្គុង (សាធារណរដ្ឋរៀតណាម ឬ "រៀតណាមខាងត្បូង") នា សម័យនោះ ដែលបានវាតទីជាច្រើនចំណែក លើផែនដី នៃកម្ពុជា។

នៅខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩១ កិច្ចព្រមព្រៀងសន្តិភាពក្រុងប៉ារីស ស្តីពីកម្ពុជា ដែលរៀតណាម និង ភាគីលោកហ៊ុន សែន ជាហត្ថលេខីផងដែរនោះ បានដាក់បញ្ញត្តិយ៉ាងជាក់ច្បាស់ ឲ្យអ្នកទាំងនេះ "លុប" សន្ធិសញ្ញារបស់ពួកគេ ដែលប៉ះពាល់ ដល់បូរណភាពផែនដី នៃប្រទេសកម្ពុជា។ រដ្ឋធម្មនុញ្ញខ្មែរ នៃថ្ងៃ ទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៣ ក៏បានបញ្ជាក់ជាបន្តមកទៀត នៅក្នុងមាត្រា២ ដោយបានចែងថា: "បូរណភាពទឹកដី របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ពុំអាចរំលោភបានដាច់ខាត ក្នុងព្រំដែនរបស់ខ្លួន ដែល មានកំណត់ ក្នុងផែនទី ខ្នាត១/១០០០០០ ធ្វើនៅចន្លោះឆ្នាំ១៩៣៣-១៩៥៣ ហើយដែលត្រូវបានទទួល ស្គាល់ជាអន្តរជាតិ នៅចន្លោះឆ្នាំ១៩៦៣-១៩៦៩"។ មាត្រា៥៥ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ក៏បានចែងបន្ថែមទៀត ថា:"សន្ធិសញ្ញានិងកិច្ចព្រមព្រៀង ទាំងឡាយណា ដែលមិនស្របនឹង ឯករាជ្យ អធិបតេយ្យ បូរណភាព ទឹកដី អព្យាក្រឹតភាព និងកភាពជាតិ របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវលុបចោល"។

ថ្វីត្បិតតែយ៉ាងនេះក្តី ក៏សន្ធិសញ្ញាយួនឆ្នាំ១៩៨៥ខាងលើនេះ នៅតែគេបន្តអនុវត្តនៅលើ ផែនដីផ្ទាល់ រួចជាបន្ទាប់មក ត្រូវគេបំពេញបន្ថែម នៅថ្ងៃទី១០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ "ដោយសន្ធិសញ្ញា

បំពេញបន្ថែម ទៅលើសន្ធិសញ្ញាកំណត់ព្រំដែនរដ្ឋ ឆ្នាំ១៩៨៥” អនុម័តដោយរដ្ឋសភាខ្មែរ (លើកលែងតែគណបក្ស សម-រង្ស៊ី) និងត្រូវបានទទួលសច្ចានុមតិ ពីព្រះមហាក្សត្រនរោត្តម សីហមុនី ក្រោមការបង្ក្រាបយ៉ាងយោរយៅ លើពួកគេវាជាច្រើន និងការគំរាមប្តូររបបរាជាធិបតេយ្យ នៃប្រទេសកម្ពុជាដោយនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហ៊ុន សែន។

រីឯនៅលើទឹកដីរដ្ឋាភិបាលវិញ ការបោះបង្គោលព្រំដែនថ្មី រវាងកម្ពុជានិងវៀតណាម ដែលបានចាប់ផ្តើម តាំងពីឆ្នាំ១៩៨៦មក បានត្រូវធ្វើឡើង ដោយប្រើលាយឡំផែនទី"បោន" ខ្នាត១/១០០០០០ និងផែនទី"យូធីអឹម" ខ្នាត១/៥០០០០ផង។ ការបោះបង្គោលព្រំដែនថ្មីនេះ បានបណ្តាលឲ្យកើតការតវ៉ាជាច្រើន ពីសំណាក់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ នៅតាមគ្រប់ខេត្តខ្មែរ នៅជាប់ព្រំប្រទល់ ជាមួយវៀតណាម ចាប់ពីខេត្តមណ្ឌលគិរី មកដល់ខេត្តកំពត ដោយប្រជាពលរដ្ឋទាំងនោះ បានបញ្ជាក់អះអាងថា បង្គោលព្រំដែនថ្មី បានបោះចូលមកយ៉ាងជ្រៅ មកក្នុងទឹកដីខ្មែរ ចំនួន១គីឡូម៉ែត្រ ២គីឡូម៉ែត្រ ៥គីឡូម៉ែត្រ ឬក៏លើសពី២០គីឡូម៉ែត្រផង ពីព្រំដែនរួម ដែលគេធ្លាប់បានស្គាល់ នាពេលមុន។

នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌបែបនេះ និងជាមួយផែនទីកម្ពុជាថ្មី "ដែលផលិត និងផ្តល់ឲ្យ ដោយវៀតណាម" (តាមសេចក្តីថ្លែងការណ៍ផ្ទាល់ របស់លោកវ៉ា គឹមហុង នៃរដ្ឋាភិបាលហ៊ុន សែន នោះ) តើប្រទេសបារាំង ដែលជាអតីតមហាអំណាចអាណានិគម នៃឥណ្ឌូចិន អាចនឹងទទួលជួយ ធ្វើការកែផ្ទេរបច្ចេកទេស លើផែនទី តាមការស្នើរសុំ របស់លោកហ៊ុន សែន និងក្រុងហាណូយនេះ ដែរឬទេ?។

ច្បាប់អន្តរជាតិ ដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ ក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងសន្តិភាពទីក្រុងប៉ារីស ឆ្នាំ១៩៩១ ស្តីពីកម្ពុជា និងក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៩១នោះ បានផ្តោលយ៉ាងជាក់ច្បាស់ ចំពោះការអនុវត្តន៍ផែនទីភូមិសាស្ត្រទាំងឡាយណា ដែលកើតចេញ ពីសន្ធិសញ្ញាដែនដី នៅទសវត្ស១៩៨០ និងរបស់ហៅថា "សន្ធិសញ្ញាបំពេញបន្ថែម លើសន្ធិសញ្ញាឆ្នាំ១៩៨៥" កាលពីឆ្នាំ២០០៥ នោះផង។ នេះគឺ ដើម្បីការរក្សានិងកិច្ចគាំពាររដ្ឋ និងលក្ខន្តិកៈអន្តរជាតិ នៃប្រទេសកម្ពុជា។ ការប្រកែក របស់វៀតណាម មិនព្រមគោរព ចំពោះបូរណភាពដែនដីនៃកម្ពុជា និងផែនទីភូមិសាស្ត្រ ជាប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ខ្លួននេះ វាបានបើកផ្លូវ ឲ្យមានការតវ៉ាទាមទារផ្សេងៗទៀត ចំពោះព្រំដែនកម្ពុជា អំពីប្រទេសជិតខាងមួយទៀតគឺ ប្រទេសថៃឡងដ៍ ដែលបានច្បាមយក កាលពីឆ្នាំ១៩៩៧ នូវដែនសមុទ្រខ្មែរ ទំហំប្រហែល៣០០០គីឡូម៉ែត្រក្រឡា ហើយ នៅលើដែនដីគោកវិញ ថៃឡងដ៍ក៏បានបញ្ចេញ បំណងរបស់គេ ថានឹងច្រានចោល សន្ធិសញ្ញាបារាំង-សៀម នៃដើមសតវត្សទី២០ ដែលបានកំណត់ ព្រំដែនគោករបស់ខ្លួនជាមួយកម្ពុជាផងដែរ។

យ៉ាងដូច្នោះ គ្រប់កិច្ចប្រតិបត្តិការបច្ចេកទេស លើផែនទីភូមិសាស្ត្រ នៃប្រទេសកម្ពុជា ពុំត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើបានទេ និងត្រូវផ្តោលទោសថែមទៀត នៅគ្រាណា ដែលវាជួយ ដោយបែបណាមួយទៅដល់ការរំលោភ លើបូរណភាពដែនដីនៃកម្ពុជា ដែលត្រូវបានកំណត់ ដោយសន្ធិសញ្ញា នៃក្រុងហ្សឺណែវ ស្តីពីឥណ្ឌូចិន ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៥៤ហើយ។

យើងទាំងអស់គ្នា ប្រកាសប្រឆាំងដាច់ខាតទៀត ចំពោះការកែប្រែ ឬការលុបចោល មាត្រា២ នៃ រដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា ដែលបានចែងច្បាស់ថា: “បូរណភាពទឹកដី របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ពុំអាច រំលោភបានដាច់ខាត ក្នុងព្រំដែនរបស់ខ្លួន ដែលមានកំណត់ ក្នុងផែនទី ខ្នាត១/១០០០០០ ធ្វើនៅ ចន្លោះឆ្នាំ១៩៣៣-១៩៥៣ ហើយដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាអន្តរជាតិ នៅចន្លោះឆ្នាំ១៩៦៣-១៩៦៩”។

ទីក្រុងប៉ារីស ថ្ងៃទី១៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៦
គណកម្មាធិការ ព្រំដែន កម្ពុជា ប្រចាំប្រទេសបារាំង

ស៊ាន ប៉េងសៃ
ប្រធាន